

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή αποτελούν αίτηση οριστικής πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 52(5) και ότι η Επιτροπή, εκτιμώντας το αντίθετο, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

Ισχυρίζεται επίσης ότι η ερμηνεία που δίνει η Επιτροπή στον κανονισμό παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, αν η ερμηνεία της Επιτροπής του άρθρου 52(5) του κανονισμού και/ή το Παράρτημα στην απόφαση D(92) 1358/8 είναι ορθή, η απόλυτη φύση των διατάξεων αυτών αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας. Επιπλέον, οι εν λόγω διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου, διότι δεν είναι αρκούντως σαφείς και επακριβώς διατυπωμένες και ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, οι διατάξεις του κανονισμού και της αποφάσεως δεν έχουν εφαρμογή έναντι του Ηνωμένου Βασιλείου, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής που του γνωστοποιήθηκε με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002 δεν αναφέρει τους κύριους νομικούς ισχυρισμούς και τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται και πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

2. Η απόφαση να αναζητηθεί το ποσό οικονομικής βοήθειας του ΕΤΠΑ ύψους 9 272 767 ευρώ

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η απόφαση που γνωστοποίησε η Επιτροπή στο Ηνωμένο Βασίλειο με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002 σχετικά με την έκδοση εντάλματος εισπράξεως για ποσό ύψους 9 272 767 ευρώ πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή εσφαλμένη ερμηνεία και/ή πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
- η απόφαση δεν συνάδει προς τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της κοινοτικής νομιμότητας, της περιφερειακής συνεργασίας και την αρχή της αγαστής συνεργασίας μεταξύ κοινοτικών οργάνων και κρατών μελών (άρθρο 10 ΕΚ).
- έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση C-48/03)

(2003/C 70/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Ana Maria Alves Vieira, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Φεβρουαρίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/16/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εμπορίας των συνδέτων ζωοτροφών της οδηγίας και 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου για την κυκλοφορία των πρώτων υλών ζωοτροφών, και, πάντως, μη κοινοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία έληγε στις 2 Μαΐου 2001.

(¹) ΕΕ L 105 της 6.5.2000, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Rennes, έβδομο τμήμα, με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση Alain Rousseau κατά Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL)

(Υπόθεση C-49/03)

(2003/C 70/29)

Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Φεβρουαρίου 2003, το Cour d'appel de Rennes, έβδομο